

Τὸ Σύνδρομο
τῆς
“Νέας Ἐποχῆς”...

...καὶ ἡ Ἐλπίδα
τῆς
Ὁρθοδοξίας μας

« Λάμψας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας, εἰδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος·
τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύτης Σωτήρ, μὴ ἐνέγκατά Σου τὴν ἰσχύν πέπτωκεν... »

Μετενσάρκωση Μία ἀκόμα διδαχὴ τοῦ ὄφεως *

Τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου
π. Βασιλείου Ἀ. Γεωργοπούλου (Μ.Θ.)

ΜΙΑ ἀπὸ τὶς πιὸ διαδεδομένες ιδέες τοῦ ἀντίχριστου κινήματος τῆς « Νέας Ἐποχῆς » (New Age) ποὺ προβάλλεται κατὰ τρόπο συστηματικὸ ἀπὸ τὴν τηλεόραση καὶ τὰ ποικίλα κοσμικὰ περιοδικὰ σχετικὰ μὲ τὴ μετὰ θάνατον ζωή, εἶναι ἡ πλάνη τῆς *Μετενσάρκωσης*.

Σὲ δημοσκοπηση ποὺ δημοσιεύθηκε σ' ἑβδομαδιαῖο περιοδικό, ἔνθετο μεγάλης ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδας (ΝΕΑ. Ταχυδρόμος. Ἄρ. 264/19.3.2005) ἀναφέρεται σὺν τοῖς ἄλλοις, ὅτι τὸ 33% τῶν Ἑλλήνων ἀποδέχεται τὴν ἀντιχριστιανικὴν ἰδέαν τῆς *Μετενσάρκωσης*.

Τὸ ἐν λόγω ποσοστὸ ἀναδεικνύει γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ τὸ μεγάλο ἔλλειμμα ἐπαρκοῦς κατήκησης καὶ γνώσης τῆς Ὁρθόδοξης πίστεως μας ποὺ παρατηρεῖται στοὺς χριστιανούς μας, μὲ φυσικὴ συνέπεια, οἱ νεοεποχίτικες καὶ ἀντιχριστιανικὲς ἀντιλήψεις νὰ διαβρώνουν σιγά-σιγά, ὕπουλα καὶ μεθοδευμένα τὸ φρόνημα τῶν Ὁρθοδόξων.

1. Τί εἶναι *Μετενσάρκωση*

ΜΕΤΕΝΣΑΡΚΩΣΗ εἶναι ἡ πλανεμένη θεωρία τῆς ἐνσάρκωσης τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου σὲ διαδοχικὰ ἀνθρώπινα σώματα, στὰ ὁποῖα γεννιέται ἐκ νέου, μὲ σκοπὸ νὰ πετύχει ἢ τὸν ἐξαγνισμό τῆς ἢ τὴν τιμωρία τῆς ἢ τὴν κάθαρσή τῆς ἢ τὸν ὕψιστο βαθμὸ τῆς ἀνέλιξής τῆς. Ἡ διαδοχὴ τῶν ἐνσαρκώσεων σταματᾷ ὅταν ἡ ψυχὴ

φτάσει στο τέλος της εξέλιξής της.

Ἡ μόνη διαφορὰ *Μετενσάρκωσης* καὶ *Μετεμψύκωσης* εἶναι ὅτι κατὰ τὴν *Μετεμψύκωση* ἡ ψυχὴ ἐνὸς νεκροῦ ἀνθρώπου μπορεῖ νὰ μεταβεῖ ἀκόμα καὶ στὸ σῶμα ἐνὸς ζώου ἢ καὶ σ' ἓνα φυτό.

2. Ἡ *Μετενσάρκωση* εἶναι ἀντίληψη

προ-, ἐξω- καὶ ἀντι-χριστιανικὴ

Η ΠΛΑΝΗ τῆς *Μετανσάρκωσης* εἶναι ἀντίληψη καὶ θρησκευτικὴ δοξασία τοῦ μεταπτωτικοῦ ἀνθρώπου. Ὁ μεταπτωτικὸς ἄνθρωπος φαντάστηκε ὡς ἀπάντηση στὸ πρόβλημα τοῦ κακοῦ καὶ τῆς ὑπέρβασης τοῦ θανάτου τὴν ἰδέα τῆς *Μετενσάρκωσης*.

Ἔτσι βλέπουμε π.χ στὸν ἀρχαῖο Ἑλληνικὸ κῶρο νὰ ἀποδέχονται τὴν *Μετανσάρκωση* οἱ Ὀρφικοί, ὁ Πυθαγόρας, ὁ Ἐμπεδοκλῆς, ὁ Πλάτωνας κ.ἄ. Μάλιστα κατὰ τὸν Ἡρόδοτο (Βιβλ.2, 123) ὁ Πυθαγόρας εἶχε δανιστεῖ τὴν ἐν λόγω δοξασία ἀπὸ τοὺς Αἰγυπτίους. Ἀντιθέτως ὁ Ξενοφάνης (Diels, ἀπ.7) κοροϊδεύει τὴν διδασκαλία τοῦ Πυθαγόρα γιὰ τὴν *Μετεμψύκωση*.

Ἡ ἰδέα τῆς *Μετενσάρκωσης* κατέχει ἐπίσης μιὰ καίριας σπουδαιότητας θέση στὸ λαβυρινθῶδες θρησκευτικὸ μῶρφωμα τοῦ Ἰνδουϊσμοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ Βουδισμοῦ. Στὸν Ἰνδουϊσμό, τὸ εἶδος καὶ ὁ χαρακτήρας τῆς ἐπόμενης *Μετενσάρκωσης* ἐξαρτᾶται καὶ καθορίζεται ἀπὸ τὴν προηγούμενη ζωή. Στὸ Βουδισμό σωτηρία θεωρεῖται ἡ ἀπελευθέρωση ἀπὸ τὸν κύκλο τῶν *Μετενσάρκώσεων* ποὺ ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴν ἐκμηδένιση τῆς προσωπικότητας (βλ. *Kompaktlexikon Religionen*, [Hrsg: Rudiger Hauth], 1998, σελ.291-292. H.Gasper- J. Mueller- F. Calentin, *Lexikon der Sekten, Sondergruppen und Weltanschauungen*, 2001 ⁷, σελ.886-888).

Ὁ ἀντιχριστιανικὸς χαρακτήρας εἶναι ἐμφανὴς ὄχι μόνο ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενό της καθ' ἑαυτό, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὴν περὶ ἀνθρώπου, κόσμου καὶ κακοῦ προϋποθέσεις καὶ διαστάσεις της. Κατ' ἐξοχὴν ὅμως γιὰ τὴν προσκρούει καὶ ἀντιτίθεται στὸ μυστήριό της ἐν Χριστῷ σωτηρίας, ἐλευθερίας καὶ ἐλπίδας τοῦ ἀνθρώπου.

3. Ποιὸ ἀποδέχονται σήμερα τὴ *Μετενσάρκωση*

ΣΤΑ ΑΡΧΑΙΑ χρόνια οἱ περὶ *Μετανσάρκωσης* ἀντιλήψεις βρῆκαν θέση καὶ ἐκφράστηκαν ὡς διδασκαλίες ἀκραίων ἀντιχριστιανικῶν

νικῶν αἰρέσεων ὅπως οἱ Γνωστικοὶ (Ἰππολύτου, Ἔλεγχος Ζ, 32) καὶ οἱ Μανικαῖοι (Ἐπιφανίου, Πανάριον. Αἴρεση 66,9).

Σήμερα, ἡ *Μετενσάρκωση* ἐκτὸς ἀπὸ Ἰνδουϊστικὴ καὶ Βουδιστικὴ διδασκαλία ἀποτελεῖ διδασκαλία τῶν ἀποκρυφιστικῶν συστημάτων τῆς Θεοσοφίας καὶ τῆς Ἀνθρωποσοφίας (Panorama der neuen Religiosität, 2001, σελ. 327-329).

Εἶναι ἐπίσης διδασκαλία διαφόρων παραθρησκευτικῶν καὶ ἀποκρυφιστικῶν ὀργανώσεων, πνευματιστικῶν ὁμάδων καὶ γκουρουϊστικῶν κινήσεων. Κατ' ἐξοχὴν ὅμως ἀποτελεῖ κεντρικὴ διδασκαλία τοῦ ἀντίχριστου κινήματος τῆς «Νέας Ἐποχῆς» (New Age) σὲ ὅλες τὶς ἐκφάνσεις του (βλ. A. Fincke- Matthias Pohlmann, Kompass Sekten und religiöse Weltanschauungen. Ein Lexikon, 2004, σελ. 170. Handbuch Religiöse Gemeinschaften und Weltanschauungen, [Hrsg H. Reller, H. Krech, M. Kleiminger] 2005⁵, σελ. 711).

4. Ἡ *Μετεσκήκωση*

καὶ ἡ τεχνικὴ τῆς «ἀνάδρομης ὑπνώσης»

Ἡ «*Ἀνάδρομη Ὑπνώση*» εἶναι μιὰ τεχνικὴ ὑπνώσης πολλὰ πλῶς ἀμφισβητήσιμη ὡς πρὸς τὴν ἀξιοπιστία της καὶ τὶς δυνατότητές της. Ἡ ἀναξιοπιστία της κατὰ τοὺς εἰδικοὺς ἔγκειται σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ στὸ γεγονός, ὅτι ἐπιθυμίες, φόβοι, ἡ ὑποβολὴ ἰδεῶν, φαντασιώσεις κ.ἄ. παρουσιάζονται ὡς δῆθεν βιωμένα γεγονότα στὸ παρελθόν.

Αὐτὴ, λοιπόν, ἡ πρακτικὴ ὑπνωτισμοῦ παρουσιάζεται ἀπὸ τοὺς θιασῶτες τῆς *Μετενσάρκωσης* ὡς δῆθεν «*ἐπιστημονικὴ μέθοδος*» ποὺ ἀποδεικνύει ὡς πραγματικότητα τὴν δοξασία τῆς *Μετενσάρκωσης*. Πολλὲς φορὲς ἐπίσης, ἀντὶ γιὰ ὑπνώση χρησιμοποιεῖται ἡ λεγόμενὴ *αὐθόρμητη ἀναδρομή*. Ἀποδεικνύουν αὐτὲς οἱ πρακτικὲς τὴ δυνατότητα ὅμως *Μετενσάρκωσης*;

Ἄναμφιβόλως ὄχι. Ἀντιθέτως, οἱ πρακτικὲς αὐτὲς ἀναδεικνύουν τὴν παρουσία τοῦ ἀποκρυφιστικοῦ καὶ δαιμονικοῦ στοιχείου στὸ θέμα τῆς *Μετενσάρκωσης*. Τοῦτο μαρτυρεῖται σαφῶς, γιὰτὶ πολλὰ ἀπὸ τὰ περιγραφόμενα ὡς δῆθεν ἐμπειρίες ἀναδρομῶν σὲ προηγούμενες ζωὲς εἴτε μέσω ὑπνώσης, εἴτε αὐθόρμητα, καταγράφονται καὶ ὡς ἐμπειρίες σὲ ἄλλες ἀποκρυφιστικὲς πρακτικὲς, ὅπως στὸν πνευματισμὸ ἢ καὶ σὲ περιπτώσεις δαιμονοκατοχῆς.

Ἐν προκειμένῳ θὰ ἀναφερθοῦμε στὴν πολὺ γνωστὴ ἐργασία τοῦ

καθηγητοῦ στοῦ Πανεπιστήμιου τῆς Βιρτζίνια Ἰαν Στήβενσον γιὰ τὴν *Μετεσάρκωση* (βλ. *Twenty Cases Supportive of Reincarnation*, Charlottesville Virginia USA 1966. Πρβλ. *Panorama der neuen Religiosität* 2001, σελ. 323). Στὶς πάρα πολλὰ περιπτώσεις ποὺ μελέτησε μέσω τῆς *αὐθόρμητης ἀναδρομῆς* ὁ ἴδιος δὲν ἀπέκλεισε κάποιες περιπτώσεις δαιμονικῆς κατάληψης (π.χ. σελ. 48, 345). Ἡ ἐπιβεβαίωση γιὰ τὴν παρουσία δαιμονικοῦ στοιχείου στοῦ θέματος τῆς *Μετεσάρκωσης* στὶς περιπτώσεις ποὺ μελέτησε ὁ Ἰαν Στήβενσον δὲν ἄργησε νὰ ἔλθει.

Δύο χρόνια ἀργότερα ἕνας παραδοσιακὸς Ἰνδουϊστὴς δάσκαλος σὲ ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ ποὺ ἀπνύθυσε στὸν Στήβενσον τοῦ ἔγραφε ὅτι καμμία ἀπολύτως ἀπὸ τὶς περιπτώσεις ποὺ εἶχε καταγράψει δὲν ἦταν περίπτωση *Μετεσάρκωσης*, ἀλλὰ ἦταν περιπτώσεις κατάληψης ἀπὸ πνεύματα (βλ. M. C. Aldrecht, *Μετεσάρκωση*, 2004. σελ. 163 Πρβλ. Πρωτ. Ἀ. Ἀλεβιζοπούλου, *μετεσάρκωση ἢ Ἀνάσταση*; 1992, σελ. 49. Seraphim Rose, *Ἡ Ψυχὴ μετὰ τὸ θάνατο* 2003 ², σελ. 200).

5. Μία τελικὴ ἐπισήμανση

ΘΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΟΥΜΕ τὴν ἀναφορὰ μας στοῦ θέματος τῆς *Μετεσάρκωσης* μὲ μιὰ ἐξόχως ρεαλιστικὴ ἐπισήμανση τοῦ Μ. Βασιλείου ἀπὸ τὶς Ὀμιλίες του στὴν Ἑξαήμερο.

Ἀναφέρει λοιπὸν ὁ ἱερὸς Πατέρας γιὰ τὸ ἴδιο θέμα:

« Διῶξε μακριὰ τὶς φλυαρίες τῶν σοβαρῶν φιλοσόφων, ποὺ δὲν νιτρέπονται νὰ ὑποστηρίζουν, ὅτι οἱ ψυχές τους καὶ οἱ σκυλίσιες ψυχές εἶναι ὁμοειδεῖς μεταξύ τους, ποὺ λέγουν ὅτι οἱ ἴδιοι ὑπῆρξαν κάποτε καὶ γυναῖκες καὶ θάμνοι καὶ ψάρια θαλασσινά. Ἐγὼ δὲ δὲν λέγω ὅτι ὑπῆρξαν ποτὲ ψάρια· τὸ λέγω ὅμως καὶ τὸ ὑποστηρίζω, ὅτι, ὅταν ἔγραφαν αὐτὰ τὰ πράγματα ἦταν ἀλογώτεροι καὶ ἀπὸ τὰ ψάρια » (Ὀμιλία 8,2).

(*) Περιοδ. «**Ἐφημέριος**», Μάϊος 2005, σελ. 4-5. Ἐπιμέλ. ἡμετ.